

Naar jeg seer hen til de Grunde, som oftest fremføres imod Examenscommissiøner, maa jeg tilstaae, at disse heller ikke synes mig at have en saadan Bægt, at de i nogen væsentlig Grad kunne svække det, jeg har tilladt mig at anføre for dem. Der anføres saaledes som Modgrund, at Examenscommissiøner ville bidrage til at fremkalde Oplosning ved Universitetet og sætte en Skillemur mellem Universitetslærerne og de Studerende. Jeg maa tilstaae, jeg troer det ikke. Jeg troer med Hensyn til saadanne Professorer, som ikke ville kunne tilfredsstille de Studerende, og hvis Virksomhed — og saadanne findes der altid — er af en saadan Natur, at de ikke paa en særlig Maade, enten ved Dygtighed og Videnskabelighed eller ved deres udprægede Personlighed, kunne tiltrække de Studerende, at det let vil blive Tilfældet, at deres Forelæsninger ville blive meget lidt søgte, og at der derved paa en vis Maade mellem dem og de Studerende vil opstaae en Skilsmisse ved Examenscommissiønerne, men jeg anseer dette saa langt fra at være uheldigt, at jeg tværtimod anseer det for heldigt. Jeg anseer det ønskeligt saavel for Universitetet og for de Studerende som for selve disse Professorer, som da ville have en meget naturlig Opfordring til itide at søge bort fra Universitetet og ind i en anden Virksomhed, som de maaffee kunne opfylde paa en ganske anderledes god og heldbringende Maade end den Op-gave, de have ved Universitetet. Med Hensyn til de dygtige Universitetsprofessorer er det min Overbeviisning, at Friheden naturligen vil føre til det Modsatte, den vil føre til en ganske anderledes Tilslutning mellem dem og de Studerende end den, der kommer frem, saalænge det nærmest er en Tvang at søge dem, og saalænge det ikke kan staae tydeligt for Bedkommende, om det er en virkelig indervelig Tilslutning eller kun en Tilslutning, som væsentlig er kommen tilstede af andre Grunde. Det er idetmindste min Overbeviisning fra den Tid, jeg selv var Student, at det dengang saa langt fra vilde have svækket Forholdet mellem os Studenter og de Universitetslærere, som vi baade dengang og senere see op til med megen Høiagtelse og Kjærlig-

hed, om Forholdet havde været friere, at tværtimod det Modsatte vilde have været Tilfældet. — Der udtales imod Examenscommissiønerne, at Examinationen væsentlig vil komme til at holde sig til almindelige Principer alene, og at den, naar den engang imellem kom ind paa Sækeltheder, maaffee snarest vilde gaae ganske anderledes i Detail end nu, og end i og for sig er tilhørligt. Jeg vil tilstaae, at, hvad det Første angaaer, saa er det rigtignok min Overbeviisning, at Examinationen af en Examenscommissiøn paa en ganske anden Maade vil holde sig til de store almindelige Principer, end det nu er Tilfældet ved Examen; men det anseer Fleertallet for et Gode, thi fordi man examinerer i de almindelige Principer, derfor behøver ingenlunde Examinationen at være ugrundig; tværtimod er det vor Overbeviisning, at man derigjennem paa den grundigste Maade kan undersøge, hvorvidt Bedkommende virkelig har den Kundskab, som man fordrer af ham, eller ikke, og hvad det Andet angaaer, saa føler jeg mig overbevist om, at netop Frygten for dette Uberettigede, at komme dybt ind paa lidet betydende Detailler, som ikke fornøftigviis kunne fordres paa rede Haand, vil med saa stor Kraft gjøre sig gjældende hos den Examinator, som ikke selv har underviist Bedkommende, at den nok skal holde ham indenfor de rette Grændser; den Fristelse, som nu er tilstede, nemlig at Examinator, som selv har været Læreren, veed, at det er givet og doceret for Examinanden, vil netop ikke være tilstede. Jeg troer heller ikke, det er rigtigt, at man siger, som man har sagt, at Examinationen vil komme til at mangle Grundighed, at Spørgsmaalene rimeligviis ikke ville blive stillede frem med Klarhed osv. Jeg troer, at denne Indvending ligesaa lidt er en virkelig Indvending som de andre. Hvad Grundigheden angaaer, saa er det jo ikke det Afgjørende, om Bedkommende er den, som har været Docenten, eller ikke; dertil fordres ganske vist, at Bedkommende har Ærdom og grundig Ærdom i den Retning, hvori han skal være Examinator, men det er jo heller ikke Meningen, at enhver Mand skulde være skiftet til at være Examinator, det er jo heller ikke Meningen, at Alle og Enhver, selv af iøvrigt mere frem-